

[Munch-Petersen.]

traadt under Fod, fordi der ikke foreligger noget Tilfælde af Vold eller nogen Opfordring til Vold. Selve den borgerlige Lov, som er indrettet til at beskytte det borgerlige Samfund, er traadt under Fod i denne Sag, og selve den Retsplejelov, som det borgerlige Samfund har udarbejdet, er absolut krænkede gennem den Optræden, man, især under Forundersøgelsen, lagde an overfor de anklagede, overfor Forsvareren og overfor Vidnerne. Det ærede Medlem Hr. Pürschel skulde nødig tale om at tvinge Folk til Angiveri, i alt Fald ikke, hvis han kender til, hvordan man i den danske Retspleje optræder overfor Vidner, hvordan man støvner Folk til Vidner, som man senere gør til anklagede, for at tvinge dem til som Vidner ud fra Vidnepligten at komme med Oplysninger i Sagen, søger at tvinge dem til at angive deres Kammerater. Jeg synes, at det ærede Medlem nødig skulde tale om at tvinge til Angiveri.

Det er blevet sagt, at denne Sag ikke kan sammenlignes med Sagen i 1872. Jo, det kan den, og endnu bedre kan Nakskov-Sagen sammenlignes dermed, idet denne drejede sig om Forbud mod en Majdemonstration. Det drejede sig om et Tilfælde, hvor Arbejderne afholdt deres Møder og under disse Møder overfaldtes af det borgerlige Samfunds Politi, og hvor der fulgte Klassedomme efter de Sammenstød, som opstod efter disse Overfald.

Ogsaa paa et enkelt andet Punkt findes der en vis Lighed, nemlig deri, at en enkelt har svigtet efter Nakskov-Sagen. Ogsaa der er der et Lighedspunkt, men naturligvis berører det ikke paa nogen Maade selve Sagen; Sagen med Sammenstødet paa Fælleden 1872 saavel som Nakskov-Sagen og alle disse Sager er fuldt ud politiske Sager. For naturligvis stiller det kommunistiske Parti sig ikke paa det Standpunkt, at fordi en Mand en Gang i Tiden har bragt Ofre, er han livsforsikret, evigt Medlem af det kommunistiske Parti, har han Lov til at foretage sig, hvad han vil efter den Tid. Det vilde, hvis vi holdt paa det, føre til, at vort Parti vilde udvikle sig samme Vej som Socialdemokratiet. Det er netop det, som det kommunistiske Parti ikke kan ifølge den Politik, Partiet følger, og ifølge de Organisationsregler, Partiet har. Derunder har vi ogsaa en Regel om, at hvis nogen svigter Arbejderbevægelsen, svigter den revolutionære Sag, bliver han sat udenfor, ligegyldigt hvilke Ofre han eventuelt har bragt i Fortiden. Denne Regel kunde det have været sundt, om Socialdemokratiet i

Tide havde haft, at man satte dem udenfor, som svigtede Socialismen.

Der blev spurgt, om vi ønskede Viggo Lund ind i Borgerrepræsentationen. Naturligvis ønsker vi ham derind; naar han er sat paa en fremtrædende Plads paa det kommunistiske Partis Liste, er det naturligvis Udtryk for, at Partiet ønsker ham ind i Borgerrepræsentationen, og ogsaa de Vælgere, som har stemt paa det kommunistiske Partis Liste, ønsker ham anbragt i Borgerrepræsentationen, ønsker først og fremmest anbragt der en Repræsentant for Arbejderbevægelsen, som i Borgerrepræsentationen kan fremføre Arbejdernes Krav overfor denne borgerlige Forsamling.

Og det drejer sig om, at vi stiller Krav om Amnesti, ikke om Naade. Vi tigger ikke det borgerlige Samfund om Naade, men kræver Amnesti som en Ret, nemlig, at disse politiske Straffe bringes til Ophør; at disse Overgreb sættes ud af Kraft gennem Amnesti af Regeringen. Og det drejer sig samtidig om at forsvare Forsamlingsfriheden, Møde- og Demonstrationsfriheden, Trykkefriheden for Arbejderklassen. For det hjælper ikke, at disse Bestemmelser staa paa Papiret, hvis de krænktes i Praksis. Det hjælper ikke, at man har Møde- og Demonstrationsret paa Papiret, naar en Politimester vilkaarligt kan forbyde Demonstration, naar en Politidirektør for København mener vilkaarligt at kunne forbyde Demonstration i bestemte Bydele paa ubestemt Tid. Det hjælper ikke, at man har Trykkefrihed; naar man har talrige Eksemplarer paa, at Regeringen henvender sig til Bogtrykkerne og truer dem til ikke at trykke Ting, der er Regeringen ubehagelige.

Derfor gælder det om at værne disse faa Rettigheder, Arbejderklassen har, og at føre Kampen mod den fascistiske Udvikling, som foregaar ogsaa herhjemme. Derfor er det, vi har fremsat denne Forespørgsel for at faa denne Debat frem og faa Linierne trukket op for, hvorvidt Folketinget, som stadig pukker paa Demokrati, ønsker, at en folkevalgt Repræsentant skal blive holdt indespærret paa Grund af en politisk Overtrædelse, eller om det virkelig skulde vise sig at være Tilhænger af det Demokrati, som det snakker om. Afgørelsen er allerede truffet. Gennem de Indlæg, der er kommet, har man forstaaet, hvad Stilling denne Repræsentation for det danske Demokrati vil tage i denne Sag.

Jeg skal slutte med at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget gaar ud fra Socialdemokratiets Program, hvori det hedder, at